

Kan man bestraffa och lagstifta bort skällandet på nätet?

av Bengt-Åke Wennberg

Först. Tack alla ni som gett positiva vibbar och kärlek till dem som drabbas av näthat. Ni behövs. Härligt att ni finns.

Men frågan har också en annan sida. Vad gör man för att komma åt näthatet? Det beror förstås på vad man tror om fenomenet som sådant. Många yrkar på mera lagstiftning och strängare straff. Precis som om det handlade om att uppfostra olydiga barn. Lite stryk skulle dom ha. Just det vet vi inte hjälper. Låt mig presentera en alternativ förklaring som prövats i många andra sammanhang med gott resultat.

Människan är ett flockdjur. Skällandet känner vi igen från en flock instängda hundar. Börjar en skäller alla. Skällandet uppstår ur en känsla av osäkerhet och frustration men är också en ren flockreflex. Frustrationen uppstår av att hunden hindras i sitt naturliga sätt att agera. Skällandet är en varningssignal på att något är på tok. Därför stämmer alla andra hundar in.

Frustrationsbeteenden kan hos djur, liksom hos människor, ta sig många olika uttryck – varvid skällandet är ett. Eftersom skällandet är en varningssignal triggrar man varandra. Skällandet är inget bra men fullt naturligt. Den som följt programmet "mannen som talar med hundar" vet att det inte hjälper om flockledaren – människan – deltar i skällandet eller ger sig på hundarna med hugg och slag. Då blir det bara värre. Enligt [hundtränaren Jan Andersson](#) blir det då bara värre.

Det handlar istället om att avleda och dämpa den destruktiva energin och inte förstärka den. Förstår man grunden för frustrationen kan man begränsa det ständigt droppande giftet av hat och självhat och istället fånga frustrationens källor i en konstruktiv diskussion.

Referenser

Andersson J (2013): Frustrerat beteende försämrar samarbetet.
Degerfors. Samarbetsdynamik AB.

<http://menvart.se/Filerpdf/2013-bloggar/Frustration.pdf>